

Arrest

nr. 68 835 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat B. SOENEN en van attaché B. SOENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Gunbati. U woonde in Gunbati van uw geboorte tot 11 januari 2009. U was, net zoals uw vader, lid van de Bangladesh National Party (BNP). Op 10 januari 2009 probeerde de leider van de lokale Awami League uw vader af te persen. De volgende dag, op 11 januari 2009, ging uw vader naar de politie om klacht in te dienen. De politie negeerde de klacht. De Awami League kwam erachter dat uw vader een klacht had ingediend en diezelfde avond kwamen enkele leden van de Awami League langs bij u thuis. Ze vernielden het huis en sloegen uw vader. U probeerde tussen te komen met een mes en zo ontstond er een gevecht. Iemand van de Awami League wou u neerschieten, maar zijn schot raakte een ander lid van de Awami League. U wist samen met uw vader in het tumult te ontsnappen. Jullie vluchtten naar familie in Tapaban. Op 12 januari 2009 trokken jullie naar Chittagong omdat jullie erachter kwamen dat er een zaak was opgestart,

waarin jullie beide valselijk beschuldigd werden van moord. Op 14 januari 2009 trok u naar Dhaka. Uw vader bleef achter in Chittagong omdat hij er nog werk had. In Dhaka verbleef u bij een vriend van uw vader en leidde u een al bij al normaal leven. Op een dag in mei 2009 viel de politie binnen bij die vriend van uw vader. Om die redenen trok u naar Gazipur. Daar verbleef u drie maanden. Daarna trok u naar de grens tussen India en Bangladesh. U verbleef drie nachten in Benapol. Op 28 november 2009 verliet u India in New Delhi per vliegtuig. U reisde met een vals paspoort en maakte een tussenstop in Doha. U landde in Madrid en trok van daaruit naar België. Op 6 december 2009 kwam u aan in België. En op 7 december 2009 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw geboorteakte, een identiteitsbewijs, een getuigenis van uw school, een krantenartikel, drie brieven, twee documenten van de rechtbank, negen schooldocumenten, het rijbewijs van uw vader en twee briefomslagen.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van problemen met de Awami League. Ten gevolge van die problemen loopt er in Bangladesh een valse zaak tegen u en uw vader. U beroept zich op het politieke profiel van uzelf en uw vader om te verklaren waarom u gevisieerd werd en waarom er nu een valse zaak tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verhaal. Eerst en vooral slaagt u er niet in uw politiek profiel hard te maken. U verklaart lid te zijn van de Bangladesh Nationalist Party (BNP), maar wanneer u gevraagd wordt waar BNP voor staat antwoordt u "Bangladesh National Party" (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Het is bevreemdend dat iemand die lid is van een politieke partij en opgegroeid is in een familie die sterk BNP gericht was, moeite heeft om de partijnaam correct weer te geven. Bovendien geeft u weinig concrete antwoorden wat betreft uw kennis over en uw activiteiten bij BNP. Wanneer u gevraagd wordt naar standpunten van de BNP somt u enkele zeer algemene standpunten op, zoals ontwikkeling, onderwijs en landbouw (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Meteen erna wordt u gevraagd om concrete standpunten op te sommen van bij de laatste verkiezingen en op deze vraag antwoordt u dat u het zich niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U bevestigt dat u voorstander bent van BNP omdat het de beste van alle slechte partijen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Een dergelijke houding ten aanzien van BNP zou men niet verwachten van iemand die opgegroeid is in een familie die aanhangers zijn van die partij. Bovendien is het vreemd dat u, een lid van BNP, niet bent gaan stemmen op 29 december 2008. U verklaart dat u al 18 jaar had moeten zijn op 1 januari 2008 om op de kieslijsten te kunnen staan (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit klopt niet. Personen die nog maar 17 jaar waren tijdens de campagne en die vóór 29 december 2008 (zoals u) 18 werden mochten zich nog registreren. In uw district Comilla was het mogelijk om zich te registreren vanaf 14 januari 2008 (zie informatie bijlage 1, blauwe map in administratieve dossier). U weet het politieke profiel van uw vader ook niet hard te maken. U weet niet welke post uw vader had binnen de BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien kan u enkel zeggen dat uw vader bevriend was met BNP leiders en geld gaf aan die partij, zonder echt concrete zaken op te sommen wanneer u gevraagd wordt naar zijn activiteiten voor de BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Al deze elementen maken uw politiek profiel, en uw bewering dat u gevisieerd wordt omwille van dit profiel, weinig geloofwaardig.

Enkele andere elementen uit uw verklaringen trekken uw relaas verder in twijfel. U bent samen met uw vader gevlucht uit uw dorp om dezelfde reden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U vertelt dat uw vader later achterbleef in Chittagong omdat hij daar nog werk had (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is weinig geloofwaardig dat iemand die op vlucht is in de eerste grote stad achterblijft om verder te gaan met zijn werkzaamheden. Volgens uw verklaring ging uw vader daarna meermaals naar India (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst erop dat uw vader weinig vrees kende in Bangladesh, anders zou hij niet steeds terugkeren naar het land waar hij vreest voor vervolging. Bovendien is het ongeloofwaardig dat een persoon enerzijds gezocht wordt door de autoriteiten en anderzijds zonder problemen het land meermaals verlaat en opnieuw binnenkomt. U weet niet waarom hij naar India trok, u weet enkel dat hij gearresteerd werd in Chittagong, maar over deze zaak kent u geen details (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is bevreemdend dat u daar zo weinig over weet, aangezien uw vader voor dezelfde feiten beschuldigd wordt als u. Men zou in uw geval toch verwachten dat u zich hierover informeert. Bovendien verliet u Bangladesh niet meteen na de feiten, u verbleef nog een tijd in Dhaka. Volgens uw verklaring had u daar, ondanks dat u niet vaak buiten kwam, een normaal leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Bovendien verklaart u later dat het voor u geen probleem zou zijn om in een uithoek van Bangladesh te gaan wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ter staving van uw asielrelaas legt u enkele documenten voor. Eén van de documenten is een verklaring van uw voormalige school (zie puntje 3, groene map). Dit document is ondertekend op 5 maart 2009, dit is dus ná uw zelfverklearde problemen en ná het opstarten van de valse zaak. Onderaan het document staat dat u nooit betrokken was bij antinationale activiteiten. Dit ondermijnt het relaas over

uw problemen en over de valse zaak tegen u. Deze verklaring zou niet onderaan dit document zijn opgenomen indien er effectief een rechtzaak tegen u zou lopen. Als bewijs van uw problemen legt u de volgende documenten voor: gecertificeerde kopieën van de rechtzaak die tegen u loopt en een krantenartikel (zie puntje 4, 5 en 10, groene map). Het CGVS hecht echter geen geloof aan de echtheid van deze documenten. Documenten hebben enkel waarde indien ze samengaan met een geloofwaardig relaas. Dit is niet het geval. Bovendien staat Bangladesh bekend als één van de meest corrupte landen ter wereld. Het vervalsen van (juridische) documenten is een wijdverspreid fenomeen in Bangladesh (zie informatie bijlage 2, blauwe map in administratieve dossier). In die optiek is het belangrijk dat de afgifte van (juridische) documenten uit Bangladesh gepaard gaat met een coherent en een geloofwaardig relaas. Zoals hierboven uiteengezet, weet niet te voldoen aan deze voorwaarden.

U hebt het CGVS op geen enkele manier weten te overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw identiteitsbewijs en uw geboorteakte bewijzen enkel uw identiteit, deze wordt niet in twijfel getrokken. Het rijbewijs van uw vader heeft geen betrekking op uw relaas. De drie brieven die u ontving kunnen niet als bewijs dienen omdat ze een gesolliciteerd, en geen officieel, karakter hebben. Uw schooldocumenten bewijzen enkel waar en wanneer u gestudeerd hebt, ook dit wordt niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt het volgende:

“5.1.

De verzoeker kan niet akkoord gaan met de motivering van de beslissing die door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen genomen is.

5.2.

Eerst en vooral, er wordt niet getwijfeld aan verzoekers identiteit, herkomst, nationaliteit in Bangladesh.

5.3.

De Commissaris-generaal stelt dat de verzoeker niet aantoont voor vervolging te vrezen in de zin van art. 48/3 Vreemdelingenwet. Noch is aangetoond door de verzoeker dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet.

5.4.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt in de bestreden beslissing dat de weigeringsbeslissing wordt genomen om de volgende redenenⓂ...)

5.5.

De verzoeker meent dat hij wel degelijk een coherent relaas uiteengezet heeft met betrekking tot zijn vervolgingsvrees in Bangladesh.

De verzoeker heeft talloze documenten voorgelegd die aantonen dat er een gerechtelijke zaak is opgestart.

Het is al te gemakkelijk om de bewijskracht van deze documenten te ontkennen door te stellen dat de verzoeker meer op de hoogte diende te zijn van de politieke partij waartoe hij behoorde.

Evenwel had de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen terdege rekening dienen te houden met het feit dat de verzoeker een tiener was in Bangladesh en dat het in die omstandigheden niet redelijk is om een zeer gedetailleerde kennis te eisen van hem.

5.6.

Het feit dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen twijfelt aan de ernst van verzoekers vervolgingsrelaas, mag bovendien geen reden zijn om de vervolgingsproblematiek niet meer te onderzoeken.

Inderdaad, zo vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest dd. 26/11/2008 een beslissing van het Commissariaat-Generaal, waarbij de vraag tot asiel van een kandidaat-vluchteling werd verworpen omwille van het 'inconsistente en vage karakter van zijn relaas', omdat het Commissariaat had nagelaten om de vrees voor vervolging ten gronde te onderzoeken.

Dit arrest bevestigt derhalve het principe dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag wel degelijk ten gronde dient te onderzoeken ook al zou er door de Commissaris tot de ongeloofwaardigheid besloten zijn.

Twijfel mag de Commissaris-generaal inderdaad niet ontslaan van de verplichting om de vrees voor vervolging ten gronde te onderzoeken.

Effectief, dit blijkt uit het geciteerde arrest

"De bestreden beslissing verwerpt de vraag van verzoekster omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid van zijn verklaringen, zich steunend op het inconsistente en vage karakter van zijn relaas, ...

De Raad brengt echter van haar zijde in herinnering dat, ingeval er twijfel bestaat over de echtheid van bepaalde feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, het bestaan van deze twijfel [het Commissariaat] niet ontslaat van de verplichting het bestaan van een vrees om vervolgd te worden te onderzoeken, omdat deze vrees op voldoende wijze kan vaststaan, en zulks ongeacht deze twijfel, ingevolge elementen die ook voor zeker worden gehouden." (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, 26/11/2008, nr. 19.307, X c / C.G.R.A.)

5.7.

De motivering moet draagkrachtig zijn, dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (RvSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64).

De Commissaris-generaal beperkt zich in de bestreden beslissing louter tot een reeks van veronderstellingen zonder deze te kaderen in de objectieve informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt.

5.7.1.

Dat overeenkomstig artikel 1 (A) 2 van de Conventie van Genève waarnaar art. 48/3 Vreemdelingenwet verwijst, een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenstaande vrees, niet wil terugkeren.

Dat het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in Conventie van Genève vermelde redenen bestaat.

Dat in dezen zeer nuttig kan worden verwezen naar VANHEULE, D., Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 6 mei 1993, Gent, Mys & Breesch, 1993, nrs. 32-36 die stelt:

"De vrees voor vervolging zal enkel tot erkenning kunnen leiden indien deze vrees ook gegrond is in acht genomen de bestaande toestand in het land van herkomst.

Het bestaan van het door de asielzoeker ingeroepen risico van vervolging moet aldus worden bewezen. De bewijslast rust aldus op de kandidaat-vluchteling, die er alle belang bij heeft om een degelijk dossier samen te stellen dat zowel alle bewijzen bevat van de persoonlijke gebeurtenissen als bewijselementen die de gegrondheid van de vrees kunnen staven.

De bewijslast gaat evenwel niet zover dat de kandidaat-vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden, hetgeen in bijna alle gevallen onmogelijk zou zijn. Het volstaat dat de kandidaat-vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging.

[...]

De beoordeling van de gegrondheid houdt ook een oordeel in over de bestaande situatie in het land van herkomst. Na de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te hebben aanhoord zal de overheid die mei de beoordeling van de erkenningsaanvraag is belast, moeten uitmaken of (het risico voor) de vervolging in het land van herkomst bestaat of kan bestaan.

Fundamenteel komt de beoordeling van de gegrondheid van de vrees neer op het aanvaarden van het redelijkerwijs bestaan van het risico voor vervolging.

De bevoegde instantie zal moeten uitmaken of het bestaan van een risico op vervolging van de betrokkene op grond van de door hem of haar aangehaalde feiten redelijkerwijze kan worden aanvaard in acht genomen de objectieve gegevens die over het land van herkomst bekend zijn."

5.7.2.

Uit de landeninformatie van de Commissaris-generaal blijkt dat de politieke situatie in Bangladesh uitermate gevoelig is.

De Commissaris-generaal bewijst derhalve geenszins dat verzoekers probleem puur verzonnen is en niet kan kaderen in de objectieve informatie die er over Bangladesh bekend is. Dat de verzoeker aan de hand van hetgeen hij vertelde wel degelijk aantoonde dat er vervolgingsproblemen bestaan in Bangladesh. De verzoeker heeft voldoende aangetoond dat hij wel degelijk diende erkend te worden als vluchteling. Minstens dient aan hem de subsidiaire bescherming geboden te worden.”

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gebaseerd, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De Raad benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning of toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker navolgende motivering in de bestreden beslissing betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het door hem voorgehouden asielaanvraag ongemoeid laat: *“Enkele andere elementen uit uw verklaringen trekken uw relaas verder in twijfel. U bent samen met uw vader gevlucht uit uw dorp om dezelfde reden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U vertelt dat uw vader later achterbleef in Chittagong omdat hij daar nog werk had (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is weinig geloofwaardig dat iemand die op vlucht is in de eerste grote stad achterblijft om verder te gaan met zijn werkzaamheden. Volgens uw verklaring ging uw vader daarna meermaals naar India (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst erop dat uw vader weinig vrees kende in Bangladesh, anders zou hij niet steeds terugkeren naar het land waar hij vreest voor vervolging. Bovendien is het ongeloofwaardig dat een persoon enerzijds gezocht wordt door de autoriteiten en anderzijds zonder problemen het land meermaals verlaat en opnieuw binnenkomt. U weet niet waarom hij naar India trok, u weet enkel dat hij*

gearresteerd werd in Chittagong, maar over deze zaak kent u geen details (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is bevreemdend dat u daar zo weinig over weet, aangezien uw vader voor dezelfde feiten beschuldigd wordt als u. Men zou in uw geval toch verwachten dat u zich hierover informeert. Bovendien verliet u Bangladesh niet meteen na de feiten, u verbleef nog een tijd in Dhaka. Volgens uw verklaring had u daar, ondanks dat u niet vaak buiten kwam, een normaal leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Bovendien verklaart u later dat het voor u geen probleem zou zijn om in een uithoek van Bangladesh te gaan wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.” Hierdoor dient deze motivering als onbetwist en vaststaand te worden beschouwd.

2.5. Met zijn bloot betoog dat hij “*wel degelijk*” een coherent relaas uiteengezet heeft met betrekking tot zijn vervolgingsvrees in Bangladesh slaagt verzoeker er niet in de pertinente en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Waar verzoeker stelt dat het al te makkelijk is de bewijskracht van de door hem neergelegde documenten te ontkennen door te stellen dat hij meer op de hoogte diende te zijn van de politieke partij waartoe hij behoorde, merkt de Raad op dat om enige bewijskracht aan een document te ontlenuen, dit dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Blijkens de bestreden beslissing werd verzoekers asielaas ongelooft bevonden. Verzoeker slaagt er met zijn algemene beschouwingen niet in afbreuk te doen aan deze vaststellingen in de bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, *Subject Related Briefing “Bangladesh”, “Corruptie en (ver)valste documenten in Bangladesh”,* 10 november 2010 (update 25 januari 2011), stuk 17) dat Bangladesh bekend staat als een van de meest corrupte landen ter wereld en dat het vervalsen van documenten er een wijdverspreid fenomeen is. Verzoeker laat na voorgaande informatie van het Commissariaat-generaal te betwisten. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing terecht gesteld dat in de optiek van deze informatie het belangrijk is dat de afgifte van (juridische) documenten uit Bangladesh gepaard gaat met coherente en geloofwaardige verklaringen. Waar verzoeker zijn gebrekkige kennis inzake zijn politiek profiel en dat van zijn vader tracht te verklaren door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd dient evenwel gesteld dat verzoeker op het moment waarop de feiten een aanvang namen reeds meerderjarig was. Bovendien dient gesteld dat verzoeker verklaarde lid te zijn van de BNP en opgroeide in een zeer sterk BNP-gerichte familie. Van iemand die vlucht om politieke redenen, kan een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, in casu de correcte benaming van de partij, zijn activiteiten voor de BNP, de standpunten van de BNP, welke post zijn vader bekleedde bij de BNP en diens activiteiten voor de BNP. Deze vragen hebben betrekking op elementaire zaken die bovendien handelen over verzoeker en diens vaders concrete activiteiten voor en betrokkenheid bij de BNP. Het is niet aannemelijk dat verzoeker die zijn land ontvlucht omwille van zijn politieke betrokkenheid bij een partij dergelijk elementaire zaken niet correct of coherent kan weergeven. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt van hem niet verwacht dat hij zijn asielaas tot in de details kan uitleggen. De in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden betreffen geen details maar hebben betrekking op cruciale elementen van verzoekers asielaas. Met zijn betoog doet verzoeker evenmin afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn houding ten aanzien van de BNP niet te rijmen valt met zijn beweerde achtergrond en dat het vreemd is dat hij niet gaan stemmen is, dit terwijl hij lid is van de BNP. Al deze vaststellingen leiden aldus terecht tot de onaannemelijkheid van verzoekers voorgehouden politiek profiel en dat van zijn vader.

2.6. Waar verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing louter beperkt tot een reeks van veronderstellingen zonder deze te kaderen in de objectieve informatie waarover hij beschikt en hij nagelaten heeft om de vrees voor vervolging ten gronde te onderzoeken, merkt de Raad op dat uit een eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoekers asielaas individueel en grondig werd onderzocht, en dus geenszins louter zou steunen op algemene veronderstellingen. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoeker en dat hij tijdens het gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Immers stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker zijn politiek profiel en dat van zijn vader niet aannemelijk maakt, zet de commissaris-generaal enkele andere elementen uit verzoekers verklaringen uiteen waardoor zijn relaas verder in twijfel wordt gebracht, motiveert de commissaris-generaal waarom geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van de documenten die verzoeker ter staving van zijn asielaas neerlegt en waarom verzoeker de commissaris-generaal op geen enkele manier weet te overtuigen van zijn bewering dat hij wordt gezocht in Bangladesh en stelt de commissaris-generaal tenslotte dat de overige documenten die verzoeker voorlegde niet van die aard zijn om

voorgaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. De commissaris-generaal oordeelde op grond van een terdege onderbouwde redenering en op een individuele wijze dat verzoeker geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus. De motiveringsplicht noch het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

2.7. Waar verzoeker tenslotte verwijst naar landeninformatie waaruit blijkt dat de politieke situatie in Bangladesh gevoelig is, wijst de Raad er op dat een dergelijke verwijzing naar een algemene situatie in zijn land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoeker, zoals hoger besproken, in gebreke blijft.

2.8. Het ongeloofwaardig bevinden van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas verhindert hem de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden, zodat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

2.10. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER